

Cái đó giờ là “thứ u ý thứ c chính trị”, là “vô tình hối bùn”, là “đâm sau lưng chỉn sỹ”.

Có người, khi nghe đập cắp đòn nhúng vén đòn liên quan tới Việt Nam, nhút là nhúng chuyen xem xa cõi a chõ đòn Cộng Sản, thõng giày nõy lên mà rõng: “Tôi không thích nói chuyen chính trị”. Cũng có người, khi thấy đòn hùng đòn biều tình chòng Cộng, thõng bùn môi: “Tôi không thích nhúng ngõi làm chuyen chính trị”.

Thứ a bùn! Nếu tôi bùo: “Chính suy nghĩ đó đã nhuộm đòn miền Nam, và cũng chính phát biểu đó, đã chong nhúng nuôi dòn ng chõ đòn CS, mà còn tõo đòn kieu n cho CS thò cánh tay ra hõi ngoi, quỷ phá Cộng đòn ngõi Việt tõ nõn”. Chõc chõn bùn sõ không bao giờ tin tôi, chõa nói là bùn sõ trút lên đòn tôi nhúng lõi lõ không đòn p, bùn thõu nhút, có khi không tìm thấy trong tõ đòn.

Nõy nhé! Bùn theo tôi mõt thoảng trõ võ quá khõ. Bùn phõi đòn ng ý või tôi mõt đòn u. Miền Nam đõõc Thõ giõi Tõ Do - đòn đòn là Mõ - chõn làm tiõn đòn chòng Cộng, ngăn chõn hiõm hõa CS đang bành trõõng khõp vùng Đông Nam Á. Đó là cuõc chiõn tranh “ý thõc hõ”.

Phía Miền Bắc, CS lõy chính trõ làm đòn (Đòn lõnh đòn), và tuân theo sách lõõc chính trõ cõa CS Quốc Tõ. Trong Nam, “ý thõc Quốc gia”, chõ là mõt ý niõm trõu tõõng, không có lý luõn khoa hõc, không đõõc hõ thõng hoá, không thõ đõõng đòn nõi või lý thuyõt “CS”. Đõ Nhút Cộng Hoà đã nghĩ ra đõi sách, või hõc thuyõt “Nhân Võ”, tiõc rõng chõa hoàn chõnh và không đòn sõc thuyõt phõc nhân dân, trong công cuõc đòn tranh chính trõ või CS.

Miền Bắc có Liên Sô và Trung cõng hõ trõ đõc lõc trên mõi phõõng diõn, vì có chung lý tõõng Quốc tõ Võ Sõn. Miền Nam, Mõ hõ trõ võ quân sõ là chính. Võ chiõn tranh chính trõ, phõi nhõ Đài Loan cõ võn. Thõc chõt, có lý thuyõt, mà không có phõõng tiõn thõc hành, có cũng nhõ không. Nõõc Mõ là mõt nõõc “Tõ Bùn”, chuyen đõi kháng või Cộng Sản, là chuyen đõõng nhiên. Chính phõ Mõ, không cõn đòn Chiõn tranh Chính trõ, đõ tranh thõ nhân dân. Hõ chõ có “Tâm lý chiõn”, mõc đích phõc võ và nâng cao tinh thõn, sõc chiõn đòn cõa binh sĩ. Mõ dem mô hình cõa mình đòn miõn Nam và chõ yõm trõ cho Tâm Lý Chiõn. Hoàn toàn không quan tâm đòn chính trõ và cũng chõng cung cõp bõt cõ phõõng tiõn nào đòn đòn tranh chính trõ.

Điều đó nhạy nhạy là trong tóm tắt của Quân Đội: CS Bịt Viết đốt chính trị trên cờ tác chiến. Chính ủy có quyền uy túc thống. Trong khi đó, Quân đội miền Nam đốt chính trị vào nighth m vĩnh thề yết, là phó, là Ban 5, không chút thắc mắc.

Kết quả Bịt Viết đốt chính trị là Mười. Người dân Mười chửi thay nhau tống Loan bẩn vào đòn mắng tên Công Sản, mà không thay hàng vĩnh nhân dân Miền Nam chửi thê thảm vì Viết Công bằng mực hình thắc: đòn tát, đập mô, phá cùu, đốt mìn, pháo kích bắn bã. Đến công...

Nhân dân Mười chửi biết vỡ Mười Lai, mà không hề biết Huỷ vĩnh nhạy mực chôn tát Mười Thân. Người dân Mười chửi biết cái gai là Mười trốn giặc phóng miền Nam, chửi không thay hàng hàng lợp lợp những số đoàn chính qui Bịt Viết xâm nháp miền Nam... Thảm họa bẩn. Phải chúng ta thua vì chính trị không bẩn?

Bây giờ, trả lời i thắc tóm bẩn nhé! Xin nhắc một điều. VN là một nước Xã Hội Chủ Nghĩa (xác định đi theo một Chủ nghĩa là khung định nghĩa chính trị đó bẩn!), do Đảng lãnh đạo (Đảng không là tóm tắt chính trị thì là gì, hả bẩn?). Điều 4 Hiến Pháp cấm h้า có ghi rõ, bẩn có thể tham khảo thêm). Hội Bịt mắng câu: Nếu Bịt hắp tác vĩnh VNCS, có phải bẩn chửp nhạy nhạy đòn nêu trên không? Nhắc thêm cho bẩn một chi tiết, CS có khuất hiếu: “Yêu nước là yêu Xã Hội Chủ Nghĩa”. Hả gài bẩn đày!

Hết khêu gai lòng yêu nước cấm Bịt, dù dẫu Bịt hắp tác và cùi cùng gán cho Bịt cái lợp tròn tròn chính trị, Bịt không muốn cũng không đòn được. Nếu Bịt cùi cùi chửy cùi cùi, là Bịt chém tài năng và chém xám phắc vĩnh Tóm quắc, chửi không màng chính trị, tôi nhắc Bịt nhau câu: “Hết hồn Chuyên”. Công sốn đòn nhạy chính trị hồn chuyên môn, bẩn à! Vẫn chửi a tin à? Bịt cùi phém tóm hình sốn đi, Bịt sốn đòn cùi xét xử tóm Toà án, và có ngày vĩnh. Còn nếu Bịt dính đập đòn chính trị, đoán chửi Bịt sốn bao “cùi tóm” trong tù, vô hồn đòn nh. Có lòn, nếu Bịt có theo dõi thi sốn, chửi Bịt bịt sốn kién mực chém tàu y tát bao cùi m nháp bẩn à VN? Ngay cùi hoét đòn chuyên môn phắc vĩnh nhân đòn cũng phái chào thua “phắc vĩnh chính trị”.

Cũng chửi cùi bẩn cùi ng tác, tiêm tay vĩnh hồn, bẩn chửi làm thịnh, làm ngay tròn các hoét đòn cùa hồn; Bịt đã đòn lo và tóm bày tóm lợp tròn thân Công ròi.

Đôi khi nhạy hành đòn tòn nhạy vô tình, làm theo “feeling” cùa mình. Bịt lòn gây nhạy hồn tai hồn cho người khác trong công cùi cùi chém Công.

Cái đó g^{ọi} là “thi^{ết} ý th^ịc chính tr^ị”, là “vô tình h^{ại} b^{ản}”, là “đâm sau l^{ưng} chiⁿn sⁱ”.

Có hai s^ự kiⁿn “nh^ư y c^{òn}m” mà c^{òn} ng^{ười} đ^ểng ng^{ười} i Vi^t h^{ại} ngoⁱ v^ô cùng “b^ị c^úx^{úc}” (xin l^{ỗi} vì d^{ùng} ch^ữ c^{ủa} CS). S^ự kiⁿn th^ứ nh^{ất} là “các ngh^ưsⁱ VN qua”. S^ự kiⁿn th^ứ hai là “các nh^à t^ố thi^{ết} n v^ề”. N^ha ý kiⁿn l^{ưng} h^{ại}, n^ha ch^ỗng d^ểi. Có quá nhi^{ều} phân tích v^ề hai s^ự kiⁿn n^{ày}, l^à đây, tôi ch^ỉ nhìn qua khía c^{anh} chính tr^ị.

B^{ản} ái m^{ột} m^{ột} ngh^ưsⁱ, t^ống hoa, ch^ỗp c^{òn}h l^{ưng} u ni^m. B^{ản} ngh^ư sao, n^hu b^ị c^únh đ^ó d^ểng gu^{ồng} máy tuy^{ến} truy^{ến} kh^{ông} l^à c^{ủa} C^{ông} S^{ản} minh h^{ại} a trong chiⁿn d^ểch l^à a d^ểi nh^{ân} d^{ân}, r^õng th^ì là: “Vi^t k^{ết} u ni^m n^h đ^{ón} ti^p các ngh^ưsⁱ t^ố trong n^híc qua, trong tinh th^ứn Hoà H^ợp Hoà Gi^{ới} Dân T^{ộc}”?

B^{ản} vô tình làm h^{ại} i các cá nh^{ân} và t^ố ch^ỗc đ^ểi kh^{áng} r^õi b^{ản} bi^t kh^{ông}?

M^{ột} hành đ^ểng nh^ư và “mua vui trong ch^ỗc lát” c^{ủa} B^{ản} đ^ã g^{ây} tác h^{ại} l^{ưng} và lâu dài. Tuy nhiên, n^hu có ý th^ịc chính tr^ị, ch^ỗ c^{òn} buⁱ văn ngh^ư đó, có n^hìn là c^ó vàng c^{ủa} chúng ta, ta có th^ì hoá gi^{ỏi} đ^ểng m^{ột} âm m^{ột} u th^{âm} đ^ểc c^{ủa} CS, tha h^{ại} b^{ản} ch^ỗp hàng nghìn t^ồm l^{òng} l^{ưng} u ni^m mà kh^{ông} b^ị ai l^{ỗi} d^ểng và cũng kh^{ông} h^{ại} ai c^ó.

V^ền đ^ứ th^ứ hai là công tác t^ố thi^{ết} n t^ối VN, tôi kh^{ông} ch^ỗng đ^ểi, dù th^{âm} tâm tôi v^ền nghĩ, t^ối sao l^{ỗi} ph^í i giúp Nh^à N^híc CS, lo chuy^{ển} an sinh xã h^{ại}, đ^ể h^{ại} tham nh^{ũng}, đ^ể h^{ại} làm giàu, đ^ể h^{ại} c^{òn}g c^ó ph^íng ti^pn tuy^{ến} truy^{ến} th^ò tay đánh phá c^{òn}g đ^ểng (nh^ư các ch^ỗong tr^{ình} Duyên Dáng VN ti^pha hàng tri^{ều} d^ô la, ch^ỗng tr^{ình} v^ề tinh truy^{ến} hình VTV4...). Tôi cũng suy nghĩ, th^ìt s^ự VN kh^{ông} ch^ỗ có các nh^{óm} ng^{ười} đ^ểng c^ó giúp đ^ể là b^ịt h^{ại}nh, mà h^{ại}u nh^ư - tr^í Đ^èng ra - toàn d^{ân} đ^ểu b^ịt h^{ại}nh và c^{òn} đ^ểng c^ó giúp đ^ể. Nh^{ưng} th^òi, tôi nh^{ìn} s^ự kiⁿn trên dây, qua g^óc đ^ứ ý th^ịc chính tr^ị. Gi^{ỏi} d^ù mà các c^ó quan t^ố thi^{ết} n n^{ày} treo đ^ểng c^{òn}g t^ồm b^{óng} : “T^ố ch^ỗc n^{ày} c^{ủa} Vi^t k^{ết} u... t^ống”, cho m^{ột} ng^{ười} i c^{ùng} th^ìy và c^{ùng} hi^{ểu} là chính Vi^t k^{ết} u ch^ỗ kh^{ông} ph^í i Vi^t C^{ông} gi^{ỏi} đ^ể h^{ại}, th^ì hay bi^t m^{ày}.

N^hu không làm v^ềy, vi^c t^ố thi^{ết} n s^ự b^ị C^{ông} S^{ản} l^{ỗi} d^ểng và tuyên truy^{ến} l^{ưng} l^{ão}: “Đ^èng đ^ã v^ền đ^ểng đ^ểng kh^{úc} ru^t xa ngh^{ìn} d^ồm v^ề gi^{ỏi} Đ^èng, gi^{ỏi} d^{ân}”. C^{òn}g c^{òn}g, c^{òn}g c^{òn}g c^ó là ngh^ư c^{ủa} h^{ại}. B^{ản} ch^ỗu kh^ô l^{ỗi} l^{ỗi} trang s^ự c^{ủa} Đ^èng, B^{ản} s^ự th^ìy h^{ại} r^õt thành công trong vi^c c^{òn}g công kh^{áng} chiⁿn, c^{òn}g c^{òn}g chính quyⁿ, và năm 75 h^{ại} c^{òn}g c^{òn}g miⁿ Nam.

“Cứu cánh bỗn minh cho phòng tiễn” là kim chì nam cho hòn, Tội lối nói đòn viễn làm, hòn dùng mồi phòng cách dù tà đao, xéo trá, gian ác và dã man đòn đâu... mìn sao đột đột c thòng lối, đột đột mồi đích yêu cùa cùa hòn. Câu nói cùa Cứu Tông Thủ u: “Đóng nghe nhèng gì CS nói, mà hãy nhìn kinh nhèng gì CS làm”, chì phòn nh mốt khía cùnh đòn trá, chìa nói hòn bỗn chót cùa CS là ác đột c và tàn nhèn.

Thưa Bốn. Nếu bốn qua Mười vì lý do kinh tế, tôi chúc bốn đột đột c giặc mồi cùa Bốn. Dĩ nhiên, muôn thành công trên đất Mười, bốn phòi hòa nhèp vào xã hội Mười. Ngay lập tức thích làm viễn thiền nguyễn. Hòn khuyễn khích, tòi đòn kien cho mồi nguyễn làm chuyen thiền nguyễn, ngoài mồi đích san sút bột gánh nòng cho Chính Phòi, nó còn mang giá trị đòn đòn, khi quan tâm đòn tha nhân. Tôi tin chắc Bốn sẽ tiếp thu đòn đòn tính nết cùa nguyễn Mười. Cho dù Bốn không thích chính trị. Cho dù Bốn không thích nhèn mình là nguyễn Việt. Bốn cũng có thể thử hiến viễn thiền nguyễn cho mốt cung đòng tòi nén khòn khòn, tuy sống an bình nết mìn đòn hòn, mà lòng vui canh cánh vui đòng bào và quê hòn ngìn trùng xa cách.

Chuyên thiền nguyễn rát đòn giòn. “Mình không giúp ích gì cho cung đòng, thì cũng không làm gì phòi hòn cho cung đòng, không làm đòng hòn phiền lòng, nén lòng”.

Bốn không thích chuyên chính trị, mà phê phán ý thức chính trị cùa nguyễn khác, mặc nhiên, bốn đã đòn vào phe chính trị đòn nghịch. Bốn hãy làm mốt chuyên thiền nguyễn trên bình diện tinh thần là “giảm lòng” tròn công cùc chòng Cung cùa nguyễn khác. Bốn đã không lòng hòn thì cũng xin đòn biếu tòi thái đòn hoắc ngôn ngữ chòng báng. Đòn vui, bốn giàn tiếp giúp đòn thiền nguyễn cho cung đòng ròn đó!

Thực ra, nếu Bốn qua đây theo diện tòi nén chính trị mốt cách tròn tiếp, hay giàn tiếp (do gia đình bao lãnh), khói nói, Bốn cũng phòi hiến ròng: Hai chì chính trị, gòn liền vào cùc đòn cùa nguyễn tòi nén chính trị. Cho dù bốn muôn nhèn hay không muôn nhèn.

Lại nữa, nếu bốn là mốt “con nguyễn” đúng nghĩa, Bốn phòi mang trong nguyễn Bốn Phòn và Trách Nhiệm tòi trong gia đình, cho đòn ra ngoài xã hội, cao hòn cù là Tội quắc, tùy theo vai trò cùa mình. Trong gia đình, vai trò là mốt nguyễn con, bốn phòi có bốn phòn và trách nhiệm vui Cha Mười. Là Chòng phòi có bốn phòn và trách nhiệm vui vui...v.v.. Là mốt thành viên cùa cung đòng, bốn không thể tròn tránh bốn phòn và trách nhiệm tròn cùc Cung Đòng. Xa hòn nữa, là mốt nguyễn dân, Bốn phòi có bốn phòn vui dân tòc và nghĩa vui vui quắc gia.

Chúng ta đang sống trong một xã hội Do. Bộn có quyển tò do “không thích chính trị”. Tôi xoá bùa tò tò không thích trong đầu, khi cho rằng Bộn không thích chuyen chính trị chì vì Bộn sống ở quê hương của Bộn gập trại ngay i vi CS. Tôi nghĩ đòn thuần, chì vì Bộn muốn ứng dụng tò toái, thà hòng thành quái mà bộn đòn đòn c trên đòn khách quê ngái.

Tôi cũng ching có ý nghĩ là bộn phai có bộn phan và trách nhiệm gì vui cung đong. Tôi chì xin Bộn làm thêm một việc thiền nguyễn thà hai, chì thà là xa lánh các văn hóa phim đòn hì cua CS, các cù sù giao du vui CS, các cùa hàng, chì búa bán hàng CS. Bùo đòn trăm phan trăm vui Bộn, không có cái gì liên hù vui CS mà không mang chit chính trị trong đó.

Lạy mít ví dò nhò thòt nhò, trong các phim truyễn VN, thò nào bộn cũng có dòp nhìn lá cù máu, nhìn hình tòtng “òo” ông công an thòt dò thòtng dò mìn!... Chính trị chì đó, đó bộn!

Bộn không thích chính trị, tòt nhòt là đong xem, đong thòtng thòc, đong tiêu thò, đong phai bùn nhòng gì dính dòp vui CS. Đòt c vui, Bộn mì công tâm, mì “fair” vui tôn chì “không thích chính trị” cùa bộn.

Chic là viếc nòi không khó và cũng ching i nh hòng gì không tòt đòn cá nhân bộn, phai không bộn?

Chân thành cảm ơn Bộn chòu khó đòn nhòng dòng nòi.

Chào Bộn,

NGUYÊN SANG